

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostaje wniesione od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 4 listopada 2008 r., wydanego w sprawie F-133/06 L. Marcuccio przeciwko Komisji.

W celu uzasadnienia swych żądań skarżący przedstawia następujące zarzuty:

- Całkowity brak fazy dowodowej i wypowiedzenia się odnośnie do podstawowej kwestii, której dotyczy spór, ponieważ w spornym postanowieniu brak jest rozstrzygnięcia w przedmiocie, złożonego w Sądzie do spraw Służby Publicznej wniosku o stwierdzenie nieistnienia *ex lege* zaskarżonej decyzji.
- Całkowity brak uzasadnienia ustaleń zawartych w spornym postanowieniu dotyczących czy to niedopuszczalności wniosku o „nakazanie Komisji zwrotu skarżącemu jego mienia osobistego”, „stwierdzenie nieważności spornej decyzji” i „przyznanie odszkodowania”, czy to obciążenia skarżącego obowiązkiem pokrycia kosztów postępowania, spowodowany wypaczeniem i przeinaczeniem okoliczności faktycznych, całkowitym brakiem fazy dowodowej, brakiem rozsądku oraz błędną wykładnią i niewłaściwym zastosowaniem przepisów i orzecznictwa wspólnotowego.
- Naruszenie przepisów postępowania mogące niekorzystnie wpłynąć na interesy skarżącego, wynikające z niezastosowania się do obowiązku nieuwzględnienia odpowiedzi na skargę, złożonej przez pozwaną po upływie wymaganego terminu.
- Naruszenie przepisów odnoszących się do rzetelnego procesu.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2009 r. — Formula One Licensing przeciwko OHIM — Racing — Live (F1 — Live)

(Sprawa T-10/09)

(2009/C 55/84)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat B. Klingberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Racing — Live SA (Montpellier, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 października 2008 r. w sprawie R 7/2008-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania; i

— obciążenie Racing — Live S.A. kosztami postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Racing — Live S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „F1 — Live” dla towarów i usług z klas 16, 38 i 41

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowy słowny znak towarowy „F1” zarejestrowany pod nr 732 134 dla towarów i usług z klas 16, 38 i 41; zarejestrowany w Niemczech pod nr 30 007 412 słowny znak towarowy „F1” dla usług z klasy 41, zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr 2 277 746 D słowny znak towarowy „F1” dla towarów i usług z klas 16 i 38; graficzny wspólnotowy znak towarowy „F1 Formula 1” zarejestrowany pod nr 631 531 dla towarów i usług z klas 16, 38 i 41; inne znaki takie jak „F1 Racing Simulation”, „F1 Pole Position” i „F1 Pit Stop Café”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji, oddalenie sprzeciwu i dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą błędnej oceny, że w przypadku spornych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na nieuznanie przez Izbę Odwoławczą, że używanie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego bez uzasadnionej przyczyny powodowałoby czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszych znaków towarowych strony skarżącej i działałoby na szkodę tego charakteru lub renomy.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2009 r. — Özdemir przeciwko OHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Sprawa T-11/09)

(2009/C 55/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rahmi Özdemir (Dreieich, Niemcy) przedstawiciele: M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder i J. Wittenberg, adwokaci

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brandt, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM wydanej w dniu 3 listopada 2008 r. w sprawie R 858/2007-2;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego w dniu 25 stycznia 2005 r. przez Aktieselskabet af 21. november 2001 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 493 137;
- obciążenie Aktieselskabet af 21. november 2001 kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „James Jones” dla towarów z klasy 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Aktieselskabet af 21. november 2001

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Jack & Jones” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 1 107 747 dla towarów z klasy 3, 18 i 25; słowny znak towarowy „Jack Jones” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr 2 063 437 dla towarów z klasy 25; słowny znak towarowy „Jack Jones” zarejestrowany w Beneluksie pod nr 474 622 dla towarów z klasy 25; słowny znak towarowy „Jack & Jones” zarejestrowany w Danii pod nr VR 1990 06569 dla towarów z klasy 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku omawianych znaków towarowych; naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ nie przedstawiono przed Izbą Odwoławczą dowodu używania znaku towarowego zarejestrowanego w Zjednoczonym Królestwie pod nr 2 063 437.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 stycznia 2009 r. przez Luigiego Marcuccia

(Sprawa T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— w każdym razie:

(A1) uchylene spornego postanowienia w całości, bez żadnego wyjątku;

(A2) stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji była całkowicie dopuszczalna;

— tytułem roszczenia głównego:

(B1) uwzględnienie w całości i bez wyjątku żądań zawartych w skardze w pierwszej instancji;

(B2) obciążenie strony pozwanej zwrotem wszystkich kosztów, jakie skarżący poniósł w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania;

— ewentualnie:

(B3) skierowanie niniejszej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w innym składzie orzekającym, w celu jej ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym orzeczeniem w niniejszym przypadku jest postanowienie wydane przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 L. Marcuccio przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podnoszonych w sprawie T-9/09 L. Marcuccio przeciwko Komisji.

Wnoszący odwołanie utrzymuje między innymi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wypowiedział się w podstawowej kwestii sporu, czyli upoważnienia do przedstawienia pisma podpisanego przez lekarza. Podnosi również absolutny brak uzasadnienia i brak logiki w rozumowaniu dotyczącym rzekomej niedopuszczalności wniosku o odszkodowanie, wniosku aby Sąd stwierdził „istnienie spornych aktów, faktów i zachowań, jak również co najmniej ich niezgodność z prawem”, oraz skargi w pierwszej instancji w całości.